

Bruxelles, den 29.9.2021
COM(2021) 599 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
OM GENNEMFØRELSEN OG DEN EFFEKTIVE ANVENDELSE AF DIREKTIV
2020/18/EU OM KONTROL MED RISIKOEN FOR STØRRE UHELD MED
FARLIGE STOFFER I PERIODEN 2015-2018

DA

DA

INDHOLDSFORTEGNELSE

INDLEDNING	2
1. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER	3
1.1. Statistikker over virksomheder	3
1.1.1. Antal virksomheder	3
1.1.2. Eksterne beredskabsplaner	5
1.1.3. Information til offentligheden	6
1.1.4. Inspektioner	8
1.1.5. Driftsforbud, sanktioner og andre tvangsforanstaltninger	9
1.2. Statistikker over større uheld	10
2 VEJEN FREM TIL AT FORBEDRE FOREBYGGELSEN AF INDUSTRIUHELD	13
3 KONKLUSIONER	15

INDLEDNING

Større uheld med farlige stoffer udgør en betydelig trussel mod mennesker og miljøet. Sådanne uheld forårsager desuden betydelige økonomiske tab og forstyrrer den bæredygtige vækst. Samtidig spiller kemikalier en afgørende rolle i det meste af vores dagligdag, da de indgår i stort set alle produkter, vi bruger, bidrager til vores velbefindende, beskytter vores sundhed og trivsel eller løser nye udfordringer gennem innovation. For at minimere de dertil knyttede risici er der behov for at indføre foranstaltninger, som kan forebygge større uheld og sikre, at der er et passende beredskab på plads, hvis sådanne uheld alligevel skulle ske.

I meddelelsen om den europæiske grønne pagt kræves det, at Kommissionen intensiverer sit arbejde sammen med medlemsstaterne for at forbedre forebyggelse af industriulykker¹. I handlingsplanen for nulforurening² har Kommissionen desuden meddelt, at den vil fortsætte med at støtte medlemsstaterne, f.eks. hvad angår en vurdering af virksomheders risici for at intensivere forebyggende foranstaltninger og konsekvenserne af eventuelle uheld.

Direktiv 2012/18/EU³ om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer ("Seveso-III-direktivet") fastlægger de relevante rammer for risikostyringsforanstaltninger for at forebygge større uheld og begrænse deres konsekvenser. Det er den seneste udgave af "Seveso-ret" og trådte i kraft den 1. juni 2015. Sammenlignet med dets forgængere skærpes bestemmelserne om offentlig deltagelse og oplysninger, fysisk planlægning og offentlighedens adgang til klage og domstolsprøvelse, og der indføres strengere inspektionsstandarder for at sikre, at sikkerhedsreglerne bliver gennemført effektivt.

Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen hvert fjerde år, jf. artikel 21, stk. 2. Denne rapport indeholder et resumé af, hvad medlemsstaterne har indsendt for perioden 2015-2018, jf. artikel 29 (på det tidspunkt var Det Forenede Kongerige stadig medlem af den Europæiske Union).

Rapporten består af to dele:

- I del I sammenfattes de oplysninger, som medlemsstaterne har stillet til rådighed, om gennemførelsen af Seveso-direktivet. Afsnit 1.1 omfatter oplysninger, der er indhentet ved hjælp af et spørgeskema⁴, som fokuserede på tidligere identificerede problemområder. Formålet med dette resumé er at vurdere gennemførelsesniveauet og identificere eventuelle mangler, der skal håndteres. Afsnit 1.2 supplerer dette med

---

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Den europæiske grønne pagt ([COM\(2019\) 640 final](#)).

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Vejen til en sund planet for alle, EU-handlingsplan: "Mod nulforurening for vand, luft og jord" ([COM/2021/400 final](#)).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

⁴ 2014/896/EU: Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 10. december 2014 om fastlæggelse af, i hvilken form medlemsstaterne skal forelægge oplysninger om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (meddelt under nummer C(2014) 9335).

data om uheld på baggrund af en analyse af eMARS-databasen⁵, som drives af kontoret for katastroferisici i Det Europæiske Fælles Forskningscenter.

- I del II beskrives de forventede tiltag, som Kommissionen vil iværksætte for at samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre forebyggelsen af industriulykker, herunder ved at håndtere manglende gennemførelse.

Som for tidligere vurderinger har Kommissionen engageret en ekstern tjenesteudbyder til at analysere rapporter fra medlemsstaterne og andre relevante data. Kontrahentens rapport⁶ indeholder en detaljeret analyse af de indberettede oplysninger, herunder en analyse for hver medlemsstat og anden tilgængelig information.

De 28 medlemsstaters fulde bidrag, spørgeskemaet og de tidligere rapporter for perioderne er også offentligt tilgængelige⁷.

1. RESUMÉ AF MEDLEMSSTATERNES RAPPORTER

Alle 28 medlemsstater⁸ indsendte deres firårige rapporter til Kommissionen for perioden 2015-2018.

1.1. Statistikker over virksomheder

1.1.1. Antal virksomheder

Medlemsstaterne indberettede i alt 11 776 virksomheder, der henhører under Seveso-III-direktivet i 2018 (jf. figur 1). Det er en forøgelse (på 479) i forhold til den tidligere rapporteringsperiode (2012-2014), ved udgangen af hvilken der blev indberettet 11 297 virksomheder. Landene med den største andel af disse virksomheder var Tyskland (31 %), Frankrig (11 %), Italien (8 %), Det Forenede Kongerige (8 %) — som stadig var en EU-medlemsstat i den relevante rapporteringsperiode — og Spanien (7 %).

Andelen af kolonne 3-virksomheder (UTE) og kolonne 2-virksomheder (LTE)⁹ var næsten konstant i rapporteringsperioden, med gennemsnitligt 43 % (5 090 virksomheder) UTE, og 57 % (6 686 virksomheder) LTE.

---

⁵ System til rapportering af større uheld (<https://emars.jrc.ec.europa.eu>).

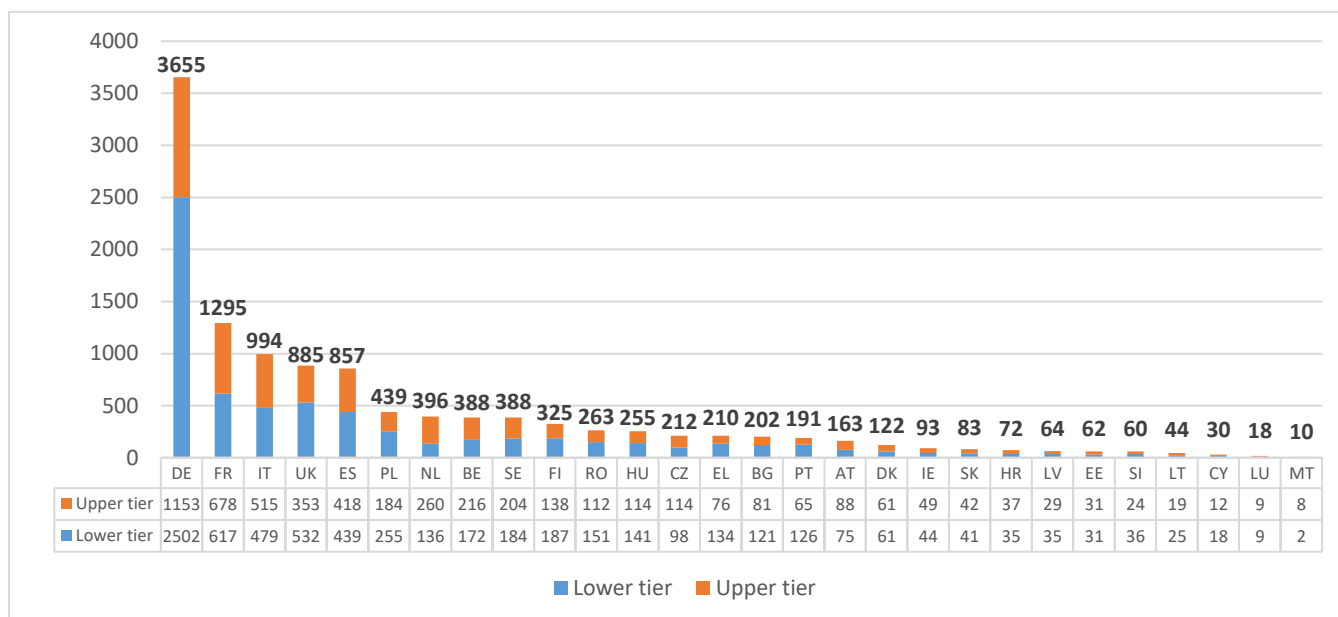
⁶ <https://circabc.europa.eu/w/browse/df2c6a1c-99bb-4b13-b68c-b8a1e33c95c5>.

⁷ <https://circabc.europa.eu/w/browse/4cc9ca17-0920-4d8a-8796-6ffa170612b7>.

⁸ Det Forenede Kongerige var en EU-medlemsstat i perioden 2015-2018.

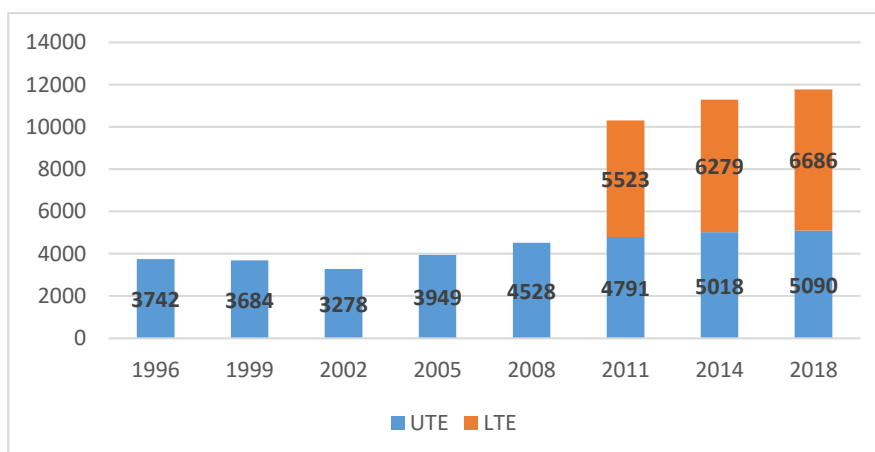
⁹ Direktivet omfatter virksomheder, hvor der kan forekomme farlige stoffer (f.eks. under forarbejdning eller oplagring) i mængder, der overstiger visse tærskler. Afhængigt af mængden af farlige stoffer kategoriseres virksomhederne i enten kolonne 2 eller 3, hvor sidstnævnte er underlagt strengere krav.

Figur 1: Antal Seveso-virksomheder i 2018

Som vist i *Figur 2* kan der observeres en langsom, men konstant stigning i det antal virksomheder, som er omfattet af direktivet. Dette skal ses i sammenhæng med tre EU-udvidelsesrunder i denne periode (2004, 2007 og 2013) og en stigning i farlige stoffer, der henhører under Seveso-III-direktivet efter revisionen af Seveso-II-direktivet i 2012. Data om kolonne 2-virksomheder blev kun indberettet i rapporteringsperioden 2009-2011.

Figur 2: Udvikling i det indberettede antal virksomheder¹⁰

Ud af de aktiviteter, der bruges til at kategorisere Seveso-virksomheder, dækker fire aktiviteter næsten 45 % af virksomhederne:

- (1) Generel kemikalieproduktion og -distribution (1 850 virksomheder = 15,1 %)

¹⁰ Dataene i 1996 og 1999 er ikke fuldt sammenlignelige på grund af forskellige definitioner for virksomheder og anlæg. Flere anlæg i samme virksomhed kan have været indberettet individuelt, hvilket forklarer det tilsyneladende fald i 2002. Desuden ændredes klassificeringen af farlige stoffer med Seveso-III-direktivet.

- (2) Elproduktion, forsyning og distribution (1 606 virksomheder = 13,2 %)
- (3) Opbevaring af brændstof (1 190 virksomheder = 9,8 %)
- (4) Engros og detail (930 virksomheder = 7,6 %).

1.1.2. Eksterne beredskabsplaner

I henhold til artikel 12 i Seveso-III-direktivet skal driftslederen give de kompetente myndigheder de nødvendige oplysninger, således at de kan udarbejde eksterne beredskabsplaner til kolonne 3-virksomheder. Disse planer er vigtige for at opnå en hurtig og koordineret reaktion på større uheld og spille en afgørende rolle med hensyn til at minimere deres virkninger.

De skal også gennemgås og afprøves mindst hver tredje år.

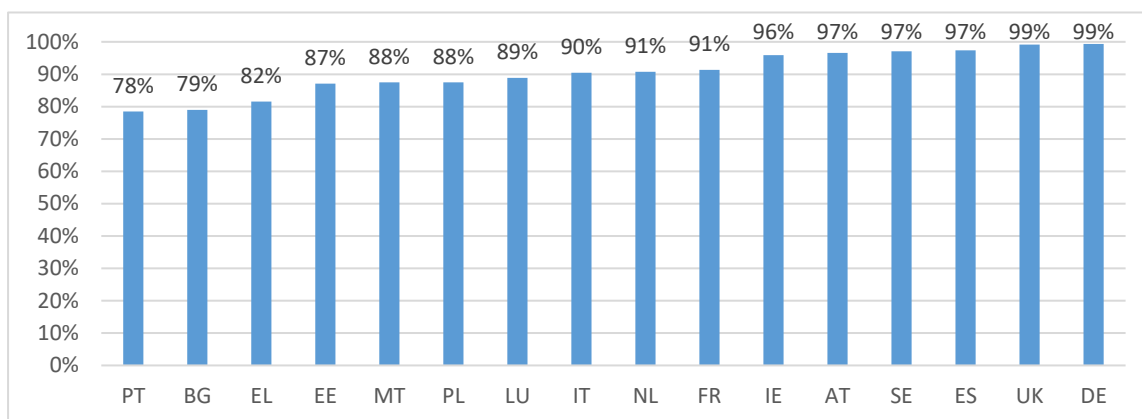
1.1.2.1. Oprettelse af eksterne beredskabsplaner

Som vist i *Figur 3* var eksterne beredskabsplaner indført for de fleste kolonne 3-virksomheder ved udgangen af rapporteringsperioden. I gennemsnit havde 91 % af kolonne 3-virksomhederne en ekstern beredskabsplan ved udgangen af perioden 2015-2018. 4 % virksomhederne havde ikke en ekstern beredskabsplan, da de kompetente myndigheder besluttede, jf. artikel 12, stk. 8, i Seveso-III-direktivet, at kravet om udarbejdelse af en ekstern beredskabsplan ikke finder anvendelse på grundlag af oplysningerne i sikkerhedsrapporten med begrundelsen herfor.

Den meste almindelige grund, som de kompetente myndigheder er fremkommet med som begrundelse for ikke at udarbejde en ekstern beredskabsplan er, at konsekvenserne af større uheld efter deres vurdering ikke vil række ud over driftsanlæggets grænser og/eller udgøre en potentiel risiko for menneskers sundhed og for miljøet. En anden forklaring var, at scenarier for uheld i visse tilfælde var omfattet af andre beredskabsplaner (f.eks. beredskabsplaner for hav- og kystnære områder eller for det kompetente brandvæsen).

De resterende 5 % af kolonne 3-virksomheder (dvs. mere end 200 kolonne 3-virksomheder i EU) havde ikke udarbejdet en ekstern beredskabsplan, hvilket betyder, at bestemmelserne i Seveso-III-direktivet ikke er blevet overholdt. Dette er imidlertid en forbedring sammenlignet med den foregående rapporteringsperiode, hvor 12 % af kolonne 3-virksomhederne manglede en ekstern beredskabsplan.

Figur 3: Andel af kolonne 3-virksomheder, for hvilke en ekstern beredskabsplan er udarbejdet eller ikke er påkrævet i rapporteringsperioden¹¹

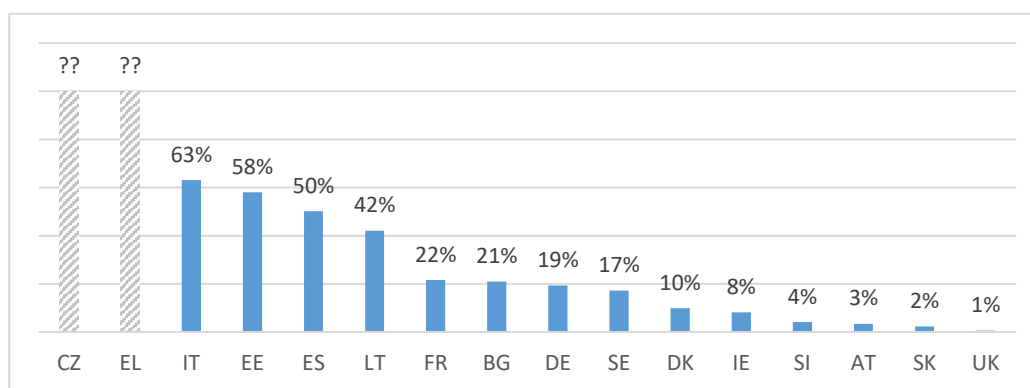

1.1.2.2. Afprøvning og gennemgang af eksterne beredskabsplaner

Vedrørende artikel 12, stk. 6, i Seveso-III-direktivet og medlemsstaternes forpligtelse til at sikre, at de eksterne beredskabsplaner bliver gennemgået, afprøvet og om nødvendigt opdateret med passende intervaller på højst tre år, viser rapporteringsperioden 2015-2018 en mindre forbedring i forhold til de foregående. I rapporteringsperioden 2006-2008 blev 60 % af de eksterne beredskabsplaner faktisk gennemgået og afprøvet. I 2009-2011 steg tallet til 73 % og nåede op på 75 % ved udgangen af 2014. I rapporteringsperioden 2015-2018 blev 77 % ud af de i alt 5 090 kolonne 3-virksomheders eksterne beredskabsplaner afprøvet.

Kommissionen bemærker, at situationen varierer medlemsstaterne imellem: De fleste medlemsstater overholder fuldt ud bestemmelserne i Seveso-III-direktivet vedrørende afprøvning og gennemgang af eksterne beredskabsplaner, mens enkelte andre har en meget høj grad af manglende overholdelse. De indberettede oplysninger er vist i Figur 4.

Figur 4: Eksterne beredskabsplaner, der ikke blev testet i 2015-2018¹²

¹¹Bemærk: Medlemsstater, som ikke er nævnt i figuren, har indberettet, at de overholder kravet om at udarbejde eksterne beredskabsplaner for kolonne 3-virksomheder.

¹² Bemærk: Medlemsstater, som ikke er nævnt i figuren, har indberettet, at de har testet alle eksterne beredskabsplaner i løbet af perioden 2015-2018. Grækenland og Tjekkiet har indberettet, at de kun har testet en del af alle eksterne beredskabsplaner uden angivelse af, hvor mange der ikke er testet — hvorfor de er markeret med grå i figuren.

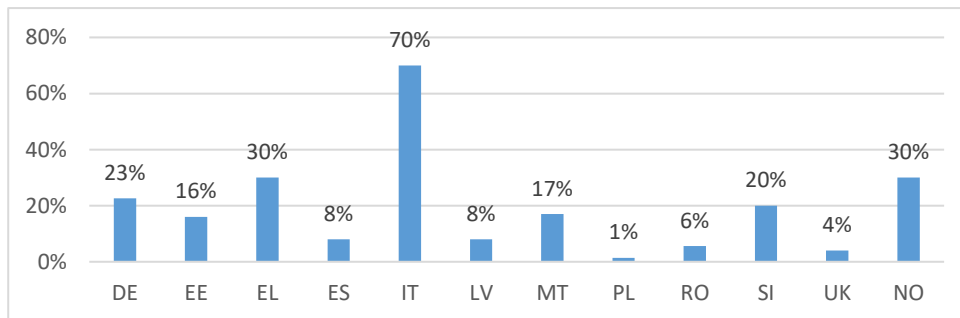
1.1.3. Information til offentligheden

I henhold til artikel 14, stk. 1, skal medlemsstaterne sikre, at de i bilag V anførte oplysninger er permanent tilgængelige for offentligheden, også elektronisk.

Oplysningerne om alle virksomheder er permanent tilgængelige, også elektronisk, og holdes opdateret i fornødent omfang af 17 medlemsstater. De resterende 11 medlemsstater har ikke fuldt ud overholdt artikel 14, stk. 1¹³, selv om disse oplysninger er tilgængelige for offentligheden efter anmodning.

Medlemsstaterne blev anmodet om at indberette, for hvor mange virksomheder oplysningerne i bilag V til direktivet ikke blev stillet til rådighed. Disse oplysninger er vist i *Figur 5*.

Figur 5: Antal virksomheder for hvilke oplysningerne i bilag V ikke er stillet permanent til rådighed¹⁴

I henhold til artikel 14, stk. 2, skal medlemsstaterne kun for kolonne 3-virksomheder desuden sikre, at alle personer, som må antages at kunne blive berørt af et større uheld, regelmæssigt og uden at skulle anmode herom modtager oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og hensigtsmæssig adfærd i tilfælde af et større uheld.

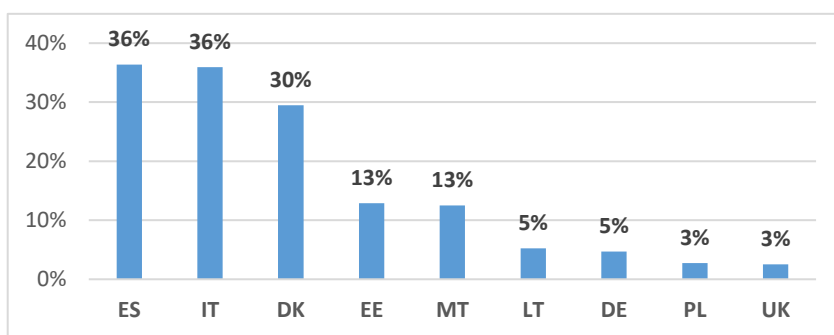
I alt 92 % af kolonne 3-virksomhederne har gjort sådanne oplysninger offentligt tilgængelige. Dette er en stigning på 11 % sammenlignet med, at 81 % af kolonne 3-virksomhederne havde gjort disse oplysninger tilgængelige i rapporteringsperioden 2012-2014. Indberettede oplysninger om dette aspekt af gennemførelsen er vist i *Figur 6*.

¹³ Der er blevet eller vil blive indledt traktatbrudsprocedurer mod disse medlemsstater, hvor manglende overholdelse af artikel 14, stk. 1, skyldes ukorrekt gennemførelse. I andre spørgsmål om manglende overholdelse vil Kommissionen undersøge de underliggende årsager til manglende overholdelse yderligere. Skulle sådanne mangler, der fører til øgede risici for uheld og dermed undergraver direktivets formål, være et resultat af strukturelle snarere end enkeltstående problemer, vil Kommissionen overveje at indlede traktatbrudsprocedurer efter behov.

¹⁴ Bemærk: Medlemsstater, som ikke er nævnt i figuren, har indberettet, at de har stillet oplysningerne i bilag V permanent til rådighed for alle virksomheder på deres område.

Figur 6: Samlet antal og procent (%) kolonne 3-virksomheder, om hvem oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger og hensigtsmæssig adfærd **ikke** aktivt blev gjort offentligt tilgængelige¹⁵

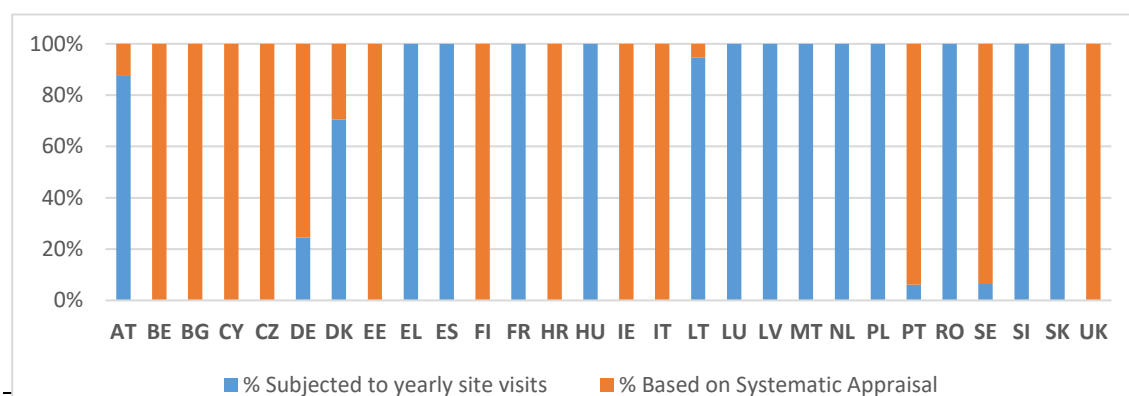
1.1.4. Inspektioner

I henhold til artikel 20 i Seveso-III-direktivet skal medlemsstaterne indføre et inspektionssystem og en inspektionsordning for alle virksomheder. Kolonne 3-virksomheder skal inspiceres hver 12. måned, og kolonne 2-virksomheder hver 36. måned, medmindre der anvendes et systematisk vurderingssystem.

I henhold til artikel 20, stk. 5, baseres den systematiske vurdering af risiciene i de pågældende virksomheder på mindst de pågældende virksomheders potentielle indvirkning på menneskers sundhed og på miljøet, samt i hvilket omfang de pågældende virksomheder hidtil har overholdt kravene i Seveso-III-direktivet. Disse kriterier skal sikre, at inspektionerne er mindst lige så effektive som de inspektioner, der foretages hvert eller hvert tredje år. Både kolonne 3 og kolonne 2-virksomheder er omfattet af denne bestemmelse.

Der kan desuden tages hensyn til relevante resultater af inspektioner foretaget i henhold til anden EU-lovgivning. Baseret på data indberettet af de kompetente myndigheder i den seneste rapporteringsperiode bliver nu de fleste kolonne 3-virksomheder (3 556 ud af i alt 5 090 kolonne 3-virksomheder) inspiceret hvert år (se Figur 7). For resten af virksomhederne er inspektionsprogrammet, herunder hyppigheden af besøg på virksomhedsområdet, baseret på en systematisk vurdering af risikoen for større uheld i den pågældende virksomhed.

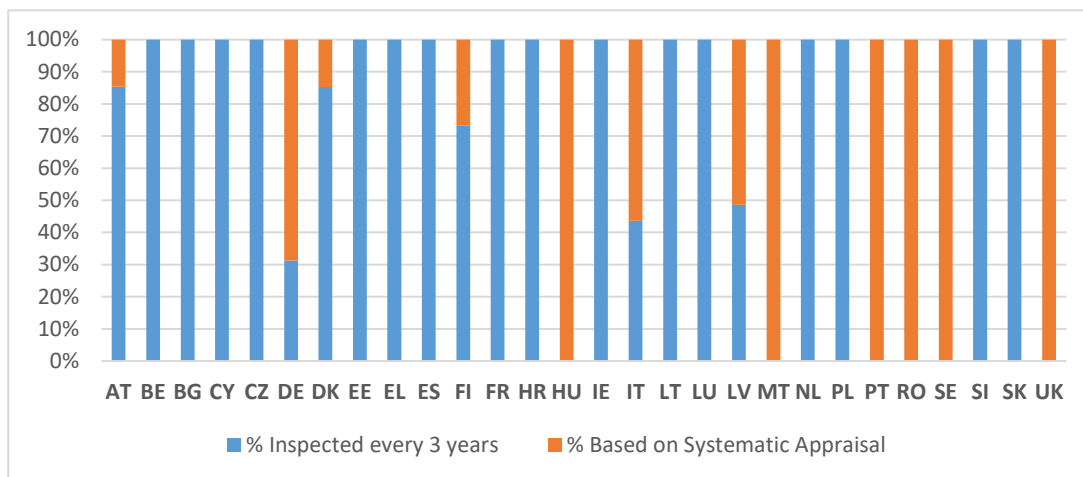
Figur 7: Antal kolonne 3-virksomheder, der inspiceres af medlemsstater

1. Bemærk, medlemsstater, som ikke er nævnt i figuren, har indberettet, at alle virksomheder på deres område har fremlagt sådanne oplysninger for offentligheden.

Hvad angår kolonne 2-virksomheder, bliver næsten alle (6 140 ud af i alt 6 686 kolonne 2-virksomheder) inspiceret hvert tredje år (se *Figur 8*). For resten af virksomhederne er inspektionsprogrammet, herunder hyppigheden af besøg på virksomhedsområdet, baseret på en systematisk vurdering af risikoen for større uheld i den pågældende virksomhed.

Figur 8: Antal kolonne 2-virksomheder, der inspiceres af medlemsstater

1.1.5. Driftsforbud, sanktioner og andre tvangsforanstaltninger

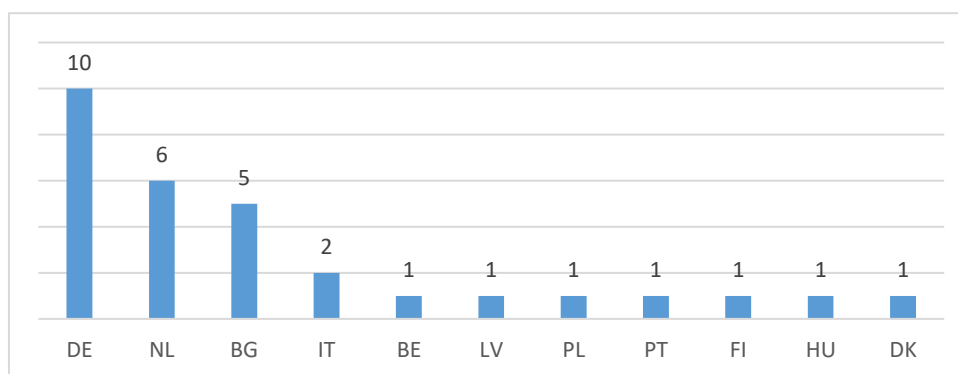
I henhold til artikel 19 i Seveso-III-direktivet skal medlemsstaterne forbyde drift af virksomheder, hvis de foranstaltninger, som driftslederen har truffet, er klart utilstrækkelige til at forbygge og begrænse større uheld som blandt andet manglende gennemførelse af alvorlig karakter af de nødvendige foranstaltninger, der fremgår af inspektionsrapporten. I henhold til artikel 28 skal medlemsstaterne endvidere fastsætte, hvilke sanktioner der skal gælde for overtrædelse af de nationale bestemmelser, som er vedtaget i medfør af Seveso-III-direktivet. Sanktionerne skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

De fleste medlemsstater indberettede ingen driftsforbud for virksomheder, fordi de foranstaltninger, som driftslederen havde truffet til at forebygge og begrænse større uheld, var klart utilstrækkelige i rapporteringsperioden (se *Figur 9 and 10*). I alt 8 207 tvangsforanstaltninger blev indberettet i rapporteringsperioden. Holland (4 023) og Rumænien (3 586) indberettede langt de fleste sager.

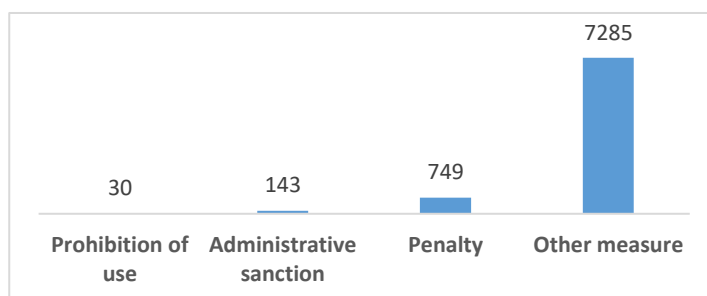
Nogle medlemsstater har givet oplysninger om det samlede beløb for de sanktioner, der er anvendt (f.eks. Slovakiet med 25 250 EUR og Letland med 6 335 EUR).

Afhjælpende foranstaltninger såsom udstedelse af advarsler prioriteres generelt højere end håndhævelse. Tættere samarbejde med driftslederne fungerer generelt godt, hvorfor tvangsindgreb og sanktioner typisk er en undtagelse.

Figur 9: Samlet antal virksomheder for hvem drift har været forbudt i rapporteringsperioden

Figur 10: Samlet antal indberettede tvangsforanstaltninger fordelt på type af foranstaltning

1.2. Statistikker over større uheld

Antallet af større uheld er en af nøgleindikatorerne for at måle den samlede effektivitet af Seveso-III-direktivet i forhold til at minimere dem og deres skadelige virkninger. I henhold til artikel 18 skal medlemsstaterne underrette Kommissionen om større uheld, som opfylder kriterierne i bilag VI, og som er indtruffet på deres område.

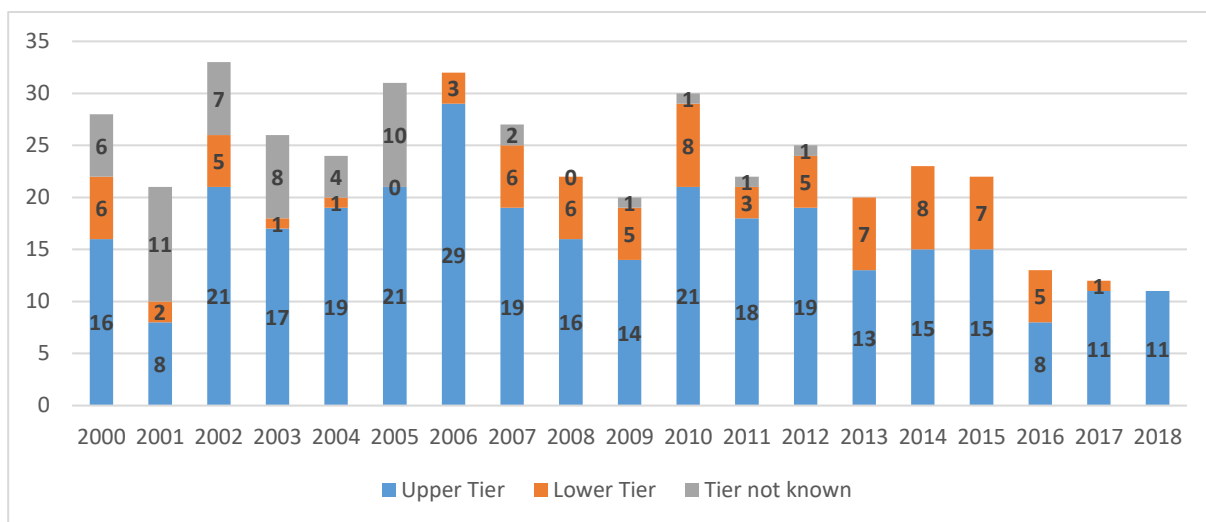
Mellem 2000 og 2018 blev der rapporteret i alt 518 uheld til eMARS-databasen. Af disse 518 uheld blev 442 (85 %) identificeret som store uheld, der opfyldte kriterierne i bilag VI til Seveso-III-direktivet. Som vist i *Figur 11* viser det samlede antal større uheld en stabil tendens i de seneste år på trods af stigningen i antallet af virksomheder omfattet af Seveso-III-direktivet. I løbet af perioden 2005-2015 var antallet af uheld, baseret på kontrollerede data, mindre end 25 om året for de i alt 11 776 virksomheder, som er underlagt direktivets krav.¹⁶

I betragtning af den meget høje industrialiseringsgrad i EU viser følgende data, at Seveso-III-direktivet bidrager betydeligt til at opnå en lav hyppighed af større uheld. Det

¹⁶ Denne rapport dækker perioden 2015-2018, men oplysningerne fra medlemsstaterne for årene 2016-2018 bør læses med forsigtighed, da de sandsynligvis vil være ufuldstændige i eMARS-databasen på grund af forsinkelser i undersøgelsen, interne efterprøvelser og oversættelse.

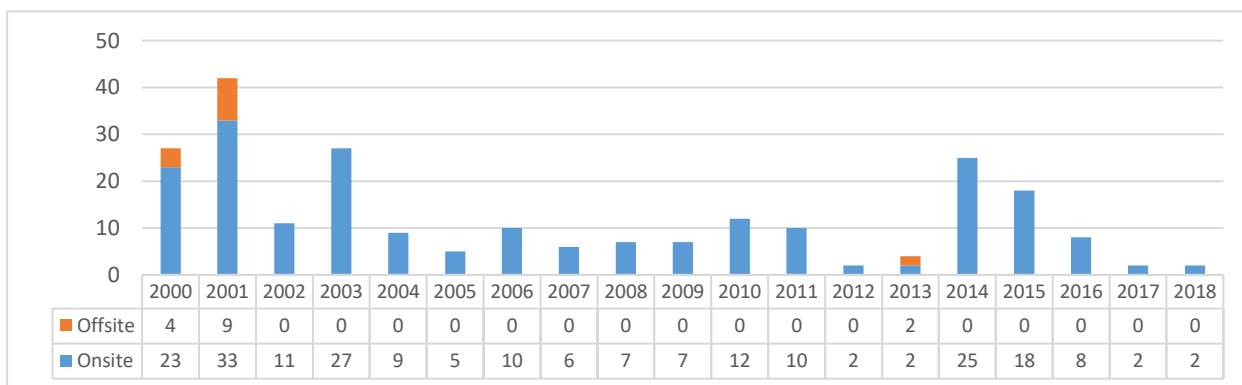
betragtes også generelt som et benchmark for politikken omkring industriuheld og har været et forbillede for lovgivningen i mange lande rundt omkring i verden.

Figur 11: Antal større uheld, som opfylder mindst ét af kriterierne i bilag VI for perioden 2000-2018

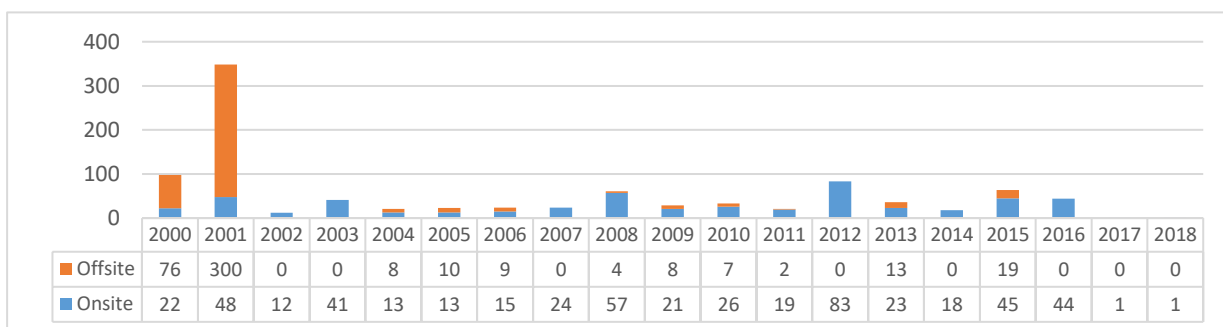

Selv om der i de seneste år har været et temmelig lavt antal dødsfald på grund af større kemiske uheld, var antallet af dødsfald så sent som i 2014 og 2015 meget højere, hvilket viser vigtigheden af at opretholde årvågenhed i tilfælde af risici for kemiske uheld (se Figur 12 og Figur 13).

Figur 12: Antal dødsfald i og uden for virksomheder i perioden 2000-2018

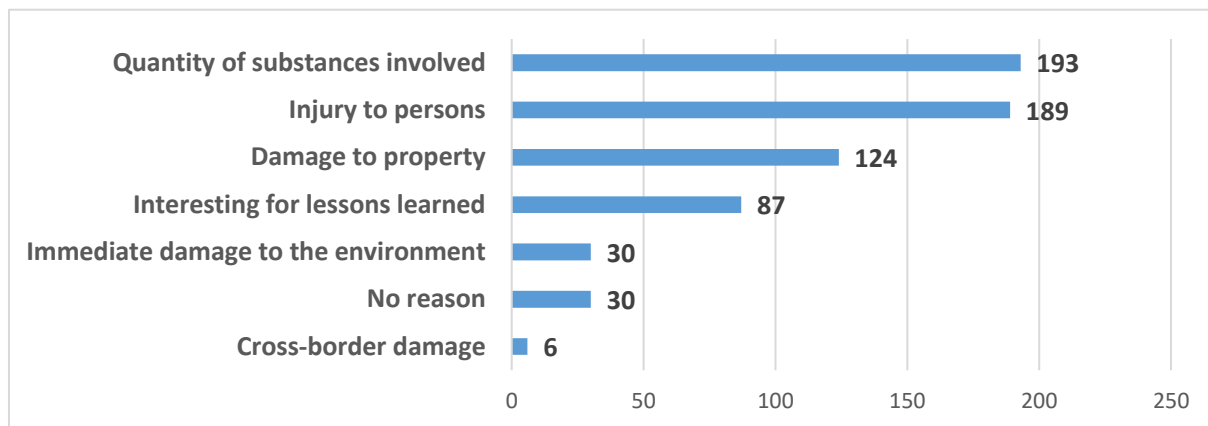
Figur 13: Antal personskader i og uden for virksomheder i perioden 2000-2018

I perioden 2000-2018 har de mest almindeligt rapporterede kriterier, ud af de 6 i bilag VI, for anmeldelse af et større uheld til Kommissionen, ikke ændret sig og er:

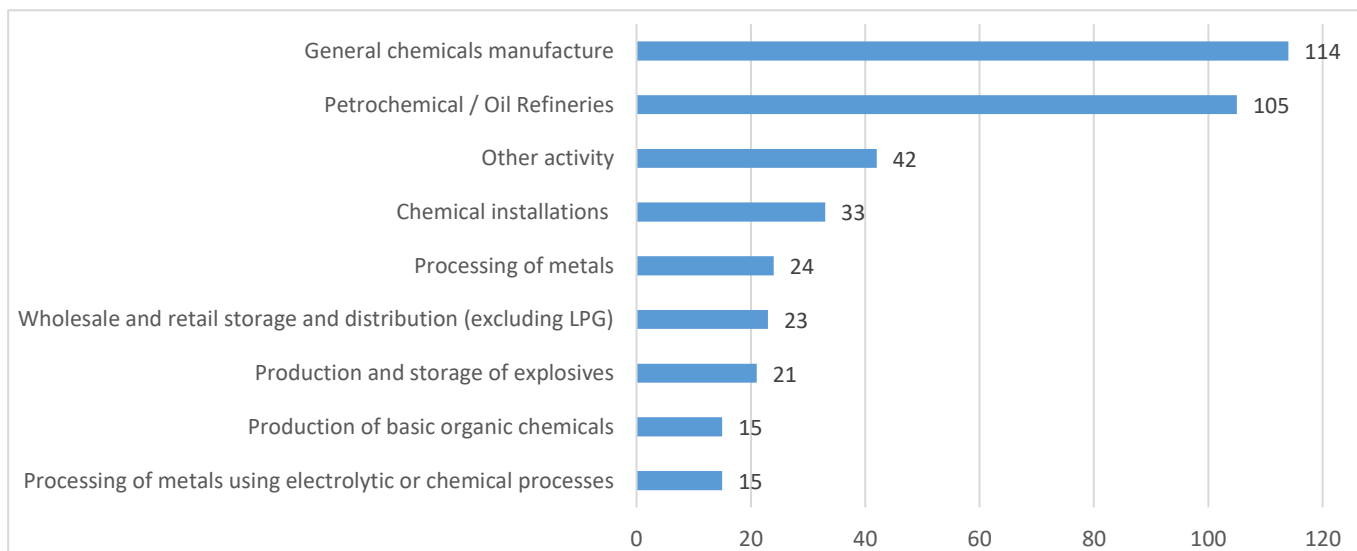
- mængden af stoffer
- personskade
- tingskade.

Figur 14: Kriterier for indberetning af større uheld i eMARS i perioden 2000-2018^{17, 18}

Hvad angår den involverede industrielle aktivitet, viser de indsamlede data, at kemikaliefremstilling (114 større uheld) og den petrokemiske sektor og olieraffinaderier (105 større uheld) er de mest udsatte for større uheld (se Figur 15).

Figur 15: Antal uheld og hændelser fordelt på aktivitetstype i årene 2000-2018

¹⁷ Summen af kriterierne for indberetning er højere end det samlede antal rapporterede uheld, da et uheld kan opfylde flere kriterier.

¹⁸ Kriterier som angivet i bilag VI for underretning af et større uheld til Kommissionen.

2 VEJEN FREM TIL AT FORBEDRE FOREBYGGELSEN AF INDUSTRIUHELD

De data, som medlemsstaterne har indberettet om gennemførelsen af Seveso-III-direktivet, giver nyttige oplysninger til at identificere handlinger, der er nødvendige for yderligere at forebygge industriuheld. Til dette formål er tre primære løftestænger blevet identificeret, som giver mulighed for en meningsfuld vurdering af dets omfang:

1. forbedring af gennemførelsen og overholdelse
2. forbedring og strømlining af indberetningen
3. styrket udveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen om erfaringerne og god praksis.

Forbedring af Seveso-III-direktivets gennemførelse og overholdelse

Seveso-III-direktivet skulle gennemføres i medlemsstaternes lovgivning senest den 1. juni 2015. I mangel af rettidig gennemførelse af 16 medlemsstater indledte Kommissionen traktatbrudsprocedurer i perioden 2015-2017. Alle sager blev efterfølgende afsluttet efter meddelelse af gennemførelsesforanstaltningerne.

Kommissionen har også nøje overvåget den korrekte gennemførelse af direktivet. Der blev konstateret problemer med gennemførelsen i 16 medlemsstater, og traktatbrudsprocedurer er blevet eller vil blive indledt for at løse disse.

Selv om situationen generelt bliver bedre år for år, som det fremgår af analysen af medlemsstaternes rapporter, har Kommissionen identificeret visse mangler og vil undersøge de underliggende årsager til manglende overholdelse (f.eks. vedrørende eksterne beredskabsplaner og oplysninger til offentligheden).

Skulle sådanne mangler, der fører til øgede risici for uheld og dermed undergraver direktivets formål, være et resultat af strukturelle snarere end enkeltstående problemer, vil Kommissionen overveje at indlede overtrædelsesprocedurer efter behov¹⁹.

Forbedringer og strømlining af indberetningen

Kommissionen vil fortsat arbejde for at forbedre og strømline rapporteringsprocessen samt maksimere synergier ved at forbinde de forskellige databaser, der indeholder data om industrielle virksomheder. Formålet er at forbedre relevansen og kvaliteten af de data, som medlemsstaterne leverer, samtidig med at den administrative byrde reduceres.

For det første ønsker Kommissionen at forbedre databasen over større industriuheld (eMARS²⁰), som i øjeblikket indeholder begrænset information om de videre, langsigtede socioøkonomiske konsekvenser (f.eks. mistet eller skadet ejendom, langsigtede miljøskader, tab af arbejdspladser, skade på omdømmet, langsigtet indvirkning på kvarteret), da de indberettede oplysninger typisk vedrører de umiddelbare indvirkninger (f.eks. personskade og dødsfald). En mere detaljeret vurdering af de socioøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af uheld er relevant for bedre at afbøde de langsigtede konsekvenser af større industriuheld.

---

¹⁹ I overensstemmelse med håndhævelsesprioriteterne, der er fastsat i meddelelsen "EU-lovgivning: Bedre resultater gennem bedre anvendelse" C(2016) 8600 final.

²⁰ The Minerva Portal of the Major Accident Hazards Bureau, A Collection of Technical Information and Tools Supporting EU Policy on Control of Major Chemical Hazards, <https://emars.jrc.ec.europa.eu/en/emars/accident/search>.

For det andet ønsker Kommissionen at forbedre indberetningen af "næsten-uheld". Dette er hændelser, hvor ingen ejendom blev beskadiget, og der ikke skete nogen personskade, men hvor der let kunne være sket skade eller personskade. Derfor er det en værdifuld informationskilde til at dele erfaringer fra hele EU.

For det tredje vil rapporteringen af de seneste års større industriuheld sandsynligvis være ufuldstændig på grund af den tid, der er nødvendig for fuldstændige retslige undersøgelser, og vanskeligheden ved at foretage en tottrinsrapportering i det nuværende rapporteringssystem. Rapporteringssystemet bør forbedres i fremtiden for at lette tottrinsrapporteringen med 1) en kort foreløbig rapport indsendt kort efter uheldet er sket og 2) en komplet rapport fremlagt, når alle relevante undersøgelser har fundet sted.

Endelig ville indførelse af flere statistiske indikatorer i medlemsstaternes indberetninger (f.eks. om antallet af inspektører og inspektioner) give mulighed for bedre opfølgning på kravene i direktivet. Dette ville være en anden vigtig information, især for erfaringer med at forbedre forebyggelse af industriuheld, og kunne med fordel indarbejdes i den integrerede Zero Pollution Monitoring and Outlook Framework.

Styrket udveksling mellem medlemsstaterne og Kommissionen

Arbejdet med erfaringer fra større industriuheld og inspektion er centrale elementer for at opretholde den industrielle sikkerhedskultur i hele EU og forbedre ulykkesforebyggelse og mindske deres følger.

Kommissionen udfører vigtige missioner i forbindelse med forebyggelse af industriuheld. Dette gør sig navnlig gældende for analyser af industriuheld, støtte til medlemsstaterne med hensyn til risiko- og konsekvensanalyse, ledelse af den tekniske arbejdsgruppe ved inspektion og levering af inspektionsværktøjer. Dette arbejde skal fortsætte og styrkes for at nå målene i den europæiske grønne pagt.

I den periode, denne rapport dækker, arbejdede Kommissionen tæt sammen med medlemsstaterne om forbedring af deres kapacitetsopbygning, hvor det var nødvendigt, og om at definere en ramme for foranstaltninger, der skal gennemføres for at forbedre forebyggelsen af industriuheld. I de kommende år kan dette omfatte yderligere støtte til rapportering af næsten-uheld, indarbejdelse af de langsigtede virkninger i rapporteringen og fremme af forståelsen af de socioøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af uheld.

De fremskridt inden for risikostyring i forbindelse med kemikalier (f.eks. identifikation af særligt problematiske stoffer, definition af kriterier for væsentlige anvendelser²¹, forslag om at overlade det til Kommissionen at udføre revisioner i medlemsstaterne), der forventes at følge af gennemførelsen af den europæiske grønne pagt, navnlig handlingsplanen for nulforurening og den dertil knyttede kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje²², vil yderligere forbedre den viden, der er nødvendig for bedre at forebygge industriuheld.

---

²¹ Under hensyntagen til definitionen af væsentlige anvendelser i [Montrealprotokollen om stoffer, der nedbryder ozonlaget](#), som blev indført for at vurdere, om brugen af visse kemikalier faktisk er nødvendig, samtidig med at det anerkendes, at omfanget af kemikalier, der er omfattet af EU-reglerne for kemikalier, er meget bredere end det specifikke omfang af kemikalier, der er omfattet af Montrealprotokollen.

²² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Sociale og Økonomiske Udvalg og Regionsudvalget om "en kemikaliestrategi med bæredygtighed for øje — På vej mod et giftfrit miljø" [dokument COM\(2020\) 667](#).

3 KONKLUSIONER

Seveso-III-direktivet, som omfatter ca. 12 000 virksomheder, hvor farlige stoffer kan forekomme, spiller en vigtig rolle for at føre det højtindustrialiserede EU i retning af ambitionen om nulforurening ved forebyggelse af industriuheld. I løbet af perioden 2005-2015 har der i gennemsnit været mindre end 25 større uheld hvert år i EU, med stadig mindre indvirkninger. Dette direktiv betragtes generelt som et benchmark for politikken omkring industriuheld og har været et forbillede for lovgivningen i mange lande rundt omkring i verden.

Analysen af medlemsstaternes rapporter viser, at der inden for næsten alle områder (oplysning af offentligheden, udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner, antal personskader osv.) har været en forbedring af gennemførelsen af bestemmelserne i Seveso-III-direktivet sammenlignet med de data, der er indberettet i de foregående perioder.

Hver ulykke er imidlertid en ulykke for meget, og der er behov for yderligere bestræbelser på at forbedre forebyggelsen af disse, som den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for nulforurening opfordrer til. Kommissionen vil derfor intensivere sin indsats for at støtte korrekt gennemførelse af bestemmelserne i Seveso-III-direktivet og træffe de håndhævelsesforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at disse bestemmelser reelt overholdes, og levere de tilsigtede miljø- og sundhedsmæssige forbedringer. Den vil også styrke sit samarbejde med medlemsstaterne for at forbedre forebyggelsen af industriuheld.

I den forbindelse vil GD for Miljø og GD ECHO udvikle synergier mellem Seveso-III-direktivet og EU-civilbeskyttelsesmekanismen for at forbedre forebyggelsen, beredskabet og indsatsen i tilfælde af et større industriuheld. Disse bestræbelser omfatter kommende arbejde for at muliggøre integration af det elektroniske informationssøgningssystem for Seveso-anlæg (eSPIRS) i det globale katastrofevarslings- og koordineringssystem²³ for at gøre det muligt for driftsledere og medlemsstaternes kompetente myndigheder at blive advaret i tilfælde af en hændelse, der kan udløse et større industriuheld. Kommissionen (GD for Miljø og Det Fælles Forskningscenter) og Det Europæiske Miljøagentur vil også indlede arbejdet med at forbedre og strømline rapporteringsforpligtelserne med hensyn til virksomheder og større uheld. Endvidere vil kontoret for katastroferisici i Det Europæiske Fælles Forskningscenter fortsat yde videnskabelig og teknisk støtte til medlemsstaterne, navnlig inden for rammerne af den tekniske arbejdsgruppe, med hensyn til inspektioner og dets program for fælles gensidige besøg.

Denne rapport indeholder de seneste indsamlede data og har til formål objektivt at informere om Seveso-III-direktivets faktiske tilstand og om de fremskridt, der er gjort, i lyset af dets formål. Sammen med oplysningerne i den kommende rapport, som dækker perioden 2019-2022, vil den sætte Kommissionen i stand til at vurdere behovet for at revidere direktivets anvendelsesområde i 2023, jf. artikel 29, stk. 1.

---

²³ <https://www.gdacs.org/>.